

KONVENTION

om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

(indgået den 23. november 2007)

DE STATER, SOM HAR UNDERTEGNET DENNE KONVENTION,

SOM ØNSKER AT forbedre samarbejdet mellem stater om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer,

SOM ER KLAR OVER behovet for procedurer, der giver resultater, og som er tilgængelige, hurtige, effektive, omkostningseffektive, fleksible og retfærdige,

SOM ØNSKER AT bygge videre på de bedste elementer i de eksisterende Haagerkonventioner og andre internationale instrumenter, navnlig De Forenede Nationers konvention om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet af 20. juni 1956,

SOM SØGER AT drage fordel af de teknologiske fremskridt og at skabe en smidig ordning, som fortsat kan udvikles i takt med ændrede behov og yderligere teknologiske fremskridt, der skaber nye muligheder,

SOM ERINDRER OM, at i medfør af artikel 3 og 27 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 gælder det, at:

- barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn
- ethvert barn har ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling
- forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling, og
- deltagerstaterne skal træffe alle passende forholdsregler, herunder indgåelse af internationale aftaler, til at sikre inddrivelse af underholdsbidrag til barnet fra forældrene eller andre med økonomisk ansvar for barnet, især i tilfælde, hvor sådanne personer er bosat i en anden stat end barnet,

HAR BESLUTTET AT INDGÅ DENNE KONVENTION OG ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Formålet med denne konvention er at sikre en effektiv international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, navnlig ved

- a) at indføre en omfattende samarbejdsordning mellem myndighederne i de kontraherende stater
- b) at tilvejebringe mulighed for at indgive anmodning om at få truffet afgørelse om underholdsbidrag
- c) at sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser, og
- d) at stille krav om effektive foranstaltninger til hurtig fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne konvention finder anvendelse på:

- a) underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år
- b) anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om ægtefællebidrag, når anmodningen indgives sammen med et krav, der falder under anvendelsesområdet for litra a), og
- c) ægtefællebidrag, bortset fra kapitel II og III.

2. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til at begrænse bestemmelserne i ovennævnte stk. 1, litra a), til personer under 18 år. En kontraherende stat, der tager dette forbehold, kan ikke kræve konventionen anvendt på personer med den alder, der er udelukket ved forbeholdet.

3. En kontraherende stat kan i medfør af artikel 63 erklære, at den vil udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, herunder underholdspligt over for sårbare personer. Sådanne erklæringer giver kun anledning til forpligtelser mellem to kontraherende stater, i det omfang deres erklæringer dækker samme underholdspligt og samme dele i konventionen.

4. Bestemmelserne i denne konvention finder anvendelse på børn uanset forældrenes civilstand.

Artikel 3

Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- a) »den bidragsberettigede«: enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag
- b) »den bidragspligtige«: enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag
- c) »retshjælp«: den bistand, der er nødvendig for, at den, der indgiver anmodningen, kan få kendskab til sine rettigheder og gøre dem gældende og for at sikre, at anmodninger vil blive behandlet fuldstændigt og effektivt i den anmodede stat. Denne bistand kan efter behov omfatte juridisk rådgivning, bistand med henblik på at indbringe en sag for en myndighed, juridisk repræsentation samt fritagelse for sagsomkostninger
- d) »skriftlig aftale«: en aftale registreret på et hvilket som helst medie, hvis oplysninger er tilgængelige med henblik på senere brug
- e) »aftale om underholdsbidrag«: en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som:
 - i) er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller
 - ii) er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed,
 og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed
- f) »sårbar person«: en person, der på grund af svækkelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at forsørge sig selv.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 4

Udpegelse af centralmyndigheder

1. En kontraherende stat udpeger en centralmyndighed til at udføre de opgaver, som denne konvention pålægger en sådan myndighed.

2. Forbundsstater, stater med mere end ét retssystem og stater, der har selvstyrende territoriale enheder, kan udpege

mere end én centralmyndighed og angive disses territoriale eller personlige kompetence. Stater, som har udpeget mere end én centralmyndighed, angiver den centralmyndighed, som alle henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den kompetente centralmyndighed i den pågældende stat.

3. De kontraherende stater underretter Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatrecht meddelelse om udpegelsen af centrale myndigheden eller -myndighederne, deres kontaktoplysninger og eventuelt omfanget af opgaver som omhandlet i stk. 2, på det tidspunkt, hvor ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres, eller på det tidspunkt, hvor, en erklæring afgives i overensstemmelse med artikel 61. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til Det Permanente Bureau.

Artikel 5

Centralmyndighedernes generelle opgaver

Centralmyndighederne:

- a) samarbejder med hinanden og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive stater for at opfylde formålet med konventionen
- b) søger så vidt muligt at finde løsninger på de problemer, der kan opstå ved anvendelsen af denne konvention.

Artikel 6

Centralmyndighedernes specifikke opgaver

1. Centralmyndighederne yder bistand i forbindelse med de i kapitel III omhandlede anmodninger. De har navnlig til opgave:

- a) at sende og modtage sådanne anmodninger
- b) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager om sådanne anmodninger.

2. I forbindelse med sådanne anmodninger træffer de alle relevante foranstaltninger til:

- a) når omstændighederne kræver det, at yde eller lette ydelsen af retshjælp
- b) at hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede
- c) at hjælpe med at indhente relevante oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og om nødvendigt formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig
- d) at tilskynde til mindelige løsninger med henblik på at opnå frivillig betaling af underholdsbidrag, hvor det er hensigtsmæssigt ved hjælp af mægling, forlig eller tilsvarende processer
- e) at lette den løbende fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag, herunder eventuelle restancer
- f) at lette inddrivelse og hurtig overførsel af underholdsbidrag

- g) at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
- h) at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag
- i) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på at opnå nødvendige foreløbige foranstaltninger af territorial art, som har til formål at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag
- j) at lette forkyndelse af dokumenter.

3. Centralmyndighedens opgaver efter denne artikel kan, i det omfang den pågældende stats lov tillader det, udføres af offentlige organer eller andre organer under tilsyn af denne stats kompetente myndigheder. De kontraherende stater underretter Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om udpegelsen af sådanne offentlige organer eller andre organer samt deres kontaktoplysninger og omfanget af deres opgaver. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til Det Permanente Bureau.

4. Intet i denne artikel eller i artikel 7 indebærer, at centralmyndigheden pålægges en forpligtelse til at udøve beføjelser, der efter den anmodede stats lov kun kan udøves af judicielle myndigheder.

Artikel 7

Anmodninger om særlige foranstaltninger

1. En centralmyndighed kan over for en anden centralmyndighed fremsætte en begrundet anmodning om at træffe relevante særlige foranstaltninger i medfør af artikel 6, stk. 2, litra b), c), g), h), i) og j)), når der ikke verserer en anmodning ifølge artikel 10. Hvis den anmodede centralmyndighed vurderer, at det er nødvendigt for at bistå en potentiel anmodende part, med at indgive en anmodning i medfør af artikel 10 eller med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives, iværksætter den sådanne passende foranstaltninger.

2. En centralmyndighed kan også iværksætte særlige foranstaltninger efter anmodning fra en anden centralmyndighed i forbindelse med en verserende sag, der vedrører inddrivelse af underholdsbidrag i den anmodende stat, når sagen har et internationalt element.

Artikel 8

Centralmyndighedens omkostninger

1. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne konvention.

2. Centralmyndighederne kan ikke pålægge den, der indgiver en anmodning, en afgift for deres tjenester efter denne konvention, dog bortset fra ekstraordinære omkostninger som følge af en anmodning om en særlig foranstaltning i medfør af artikel 7.

3. Den anmodede centralmyndighed kan ikke inddrive de ekstraordinære omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, uden at den, der indgiver anmodningen, har givet forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris.

KAPITEL III

ANMODNINGER VIA CENTRALMYNDIGHEDERNE

Artikel 9

Anmodninger via centralmyndighederne

En anmodning efter dette kapitel indgives via den centralmyndighed i den kontraherende stat, på hvis område den, der indgiver anmodningen, har sit opholdssted, til centralmyndigheden i den anmodede stat. Med henblik på denne bestemmelse udelukker opholdssted simpel tilstedeværelse.

Artikel 10

Kategorier af anmodninger

1. En bidragsberettiget, som søger at inddrive underholdsbidrag efter denne konvention, har mulighed for at indgive følgende kategorier af anmodninger i en anmodende stat med henblik på:

- a) anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse
- b) fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- c) at få truffet en afgørelse i den anmodede stat, hvis der ikke findes en sådan, herunder om nødvendigt om fastlæggelse af slægtskab
- d) at få truffet en afgørelse i den anmodede stat, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra b) eller e)
- e) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
- f) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

2. En bidragspligtig, mod hvem der findes en afgørelse om underholdspligt, har mulighed for at indgive anmodning om følgende:

- a) anerkendelse af en afgørelse eller en tilsvarende procedure, der fører til suspension eller begrænsning af fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse i den anmodede stat
- b) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
- c) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

3. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, afgøres de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, efter loven i den anmodede stat, og de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) til litra f), og stk. 2, litra b) og litra c), i overensstemmelse med kompetencereglerne i den anmodede stat.

Artikel 11

Indholdet af anmodninger

1. Alle anmodninger i medfør af artikel 10 skal mindst omfatte:

- a) en redegørelse for arten af anmodningen eller anmodningerne

- b) navn og kontaktoplysninger, herunder adresse samt fødselsdato for den, der indgiver anmodningen
- c) sagsøgtets navn samt, hvis der er kendskab hertil, adresse og fødselsdato
- d) navn og fødselsdato på enhver person, for hvem der anmodes om underholdsbidrag
- e) begrundelsen for anmodningen
- f) ved en anmodning fra en bidragsberettiget oplysninger om, hvortil underholdsbidraget skal sendes eller overføres elektronisk
- g) bortset fra anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), alle oplysninger eller dokumenter, som den anmodede stat har angivet i overensstemmelse med artikel 63
- h) navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed under den centralmyndighed i den anmodende stat, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen.

2. Hvor det er relevant, og i det omfang der er kendskab hertil, skal anmodningen desuden navnlig omfatte:

- a) den bidragsberettigedes økonomiske situation
- b) den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder navn og adresse på den bidragspligtiges arbejdsgiver samt arten af den bidragspligtiges aktiver og det sted, hvor de befinder sig
- c) eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte.

3. Anmodningen ledsages af eventuelle nødvendige supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder dokumentation vedrørende ret til retshjælp for den, der indgiver anmodningen. Anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), skal kun ledsages af de dokumenter, der er nævnt i artikel 25.

4. En anmodning efter artikel 10 kan indgives i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort.

Artikel 12

Fremsendelse, modtagelse og behandling af anmodninger og sager via centralmyndighederne

1. Centralmyndigheden i den anmodende stat bistår den, der indgiver anmodningen, med at sikre, at anmodningen ledsages af alle de oplysninger og dokumenter, der vides at være nødvendige for behandlingen af anmodningen.

2. Når centralmyndigheden i den anmodende stat har fastslået, at anmodningen opfylder kravene i denne konvention, fremsender den anmodningen til centralmyndigheden i den anmodede stat på vegne af den, der indgiver anmodningen, og med dennes samtykke. Anmodningen skal ledsages af fremsendelsesformularen i bilag 1. Centralmyndigheden i den anmodende stat fremlægger efter anmodning fra centralmyndigheden i den anmodede stat en fuldstændig kopi bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten af de dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.

3. Senest seks uger efter datoen for modtagelsen af anmodningen bekræfter den anmodede centralmyndighed modtagelsen under anvendelse af formularen i bilag 2, den underretter

centralmyndigheden i den anmodende stat om, hvilke indledende skridt der er eller vil blive taget for at behandle anmodningen, og den kan anmode om eventuelle yderligere nødvendige dokumenter og oplysninger. Inden for samme periode på seks uger meddeler den anmodede centralmyndighed den anmodende centralmyndighed navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed, der er ansvarlig for at besvare forespørgsler om forløbet af behandlingen af anmodningen.

4. Senest tre måneder efter datoen for bekræftelsen af modtagelsen underretter den anmodede centralmyndighed den anmodende centralmyndighed om status for behandlingen af anmodningen.

5. Den anmodende og den anmodede centralmyndighed holder hinanden underrettet om:

a) den person eller enhed, der er ansvarlig for behandlingen af en bestemt sag

b) sagens forløb

og svarer rettidigt på forespørgsler.

6. Centralmyndighederne behandler sagerne så hurtigt, som en korrekt sagsbehandling tillader.

7. Centralmyndighederne anvender indbyrdes de hurtigste og mest effektive kommunikationsmidler, de har til rådighed.

8. En anmodet centralmyndighed kan kun afslå at behandle en anmodning, hvis det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt. I så fald underretter denne centralmyndighed straks den anmodende centralmyndighed om grundene til afslaget.

9. Den anmodede centralmyndighed kan ikke afvise en anmodning alene med den begrundelse, at der er behov for supplerende dokumenter eller oplysninger. Den anmodede centralmyndighed kan dog bede den anmodende centralmyndighed om at fremsende disse supplerende dokumenter eller oplysninger. Hvis den anmodende centralmyndighed ikke efterkommer dette inden for tre måneder eller en længere periode som angivet af den anmodede centralmyndighed, kan den anmodede centralmyndighed beslutte, at den ikke længere vil behandle anmodningen. I det tilfælde underrettes den anmodende centralmyndighed om denne beslutning.

Artikel 13

Kommunikationsmidler

Anmodninger, der indgives via de kontraherende staters centralmyndigheder i overensstemmelse med dette kapitel, og dokumenter eller oplysninger, der er knyttet dertil, eller som er fremlagt af en centralmyndighed, kan ikke anfægtes af sagsøgte alene med henvisning til det kommunikationsmiddel, der er anvendt mellem de pågældende centralmyndigheder.

Artikel 14

Faktisk adgang til procedurer

1. Den anmodede stat giver de, der indgiver anmodninger faktisk adgang til procedurer, herunder fuldbyrdes- og appelprocedurer, der følger af anmodninger i henhold til dette kapitel.

2. For at sikre en sådan faktisk adgang yder den anmodede stat gratis retshjælp i overensstemmelse med artikel 14-17, medmindre stk. 3 finder anvendelse.

3. Den anmodede stat er ikke forpligtet til at yde gratis retshjælp, hvis og i det omfang procedurerne i den pågældende stat gør det muligt for den, der har fremsat anmodningen at føre sagen, uden at der er behov for en sådan bistand, og centralmyndigheden gratis stiller de tjenester, der er nødvendige hertil, til rådighed.

4. Retten til gratis retshjælp må ikke være mindre omfattende end den ret, der gælder i tilsvarende nationale sager.

5. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger i procedurer i henhold til denne konvention.

Artikel 15

Gratis retshjælp til anmodninger om underholdsbidrag til børn

1. Den anmodede stat yder gratis retshjælp i forbindelse med alle anmodninger, der indgives af en bidragsberettiget i medfør af dette kapitel vedrørende forældres underholdspligt over for en person under 21 år.

2. Uanset stk. 1 kan den anmodede stat i forbindelse med andre anmodninger end dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, afslå gratis retshjælp, hvis den finder, at anmodningen eller en eventuel appel på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.

Artikel 16

Erklæring om tilladelse til at anvende en behovsvurdering på grundlag af barnets midler

1. Uanset artikel 15, stk. 1, kan en stat i medfør af artikel 63 erklære, at den vil yde gratis retshjælp til anmodninger, der ikke henhører under artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og de tilfælde, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, forudsat at der foretages en vurdering af barnets midler.

2. Når der afgives en sådan erklæring, underretter den pågældende stat Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om, hvordan vurderingen af barnets midler vil blive foretaget, herunder hvilke økonomiske kriterier der skal opfyldes.

3. En anmodning efter stk. 1, der rettes til en stat, der har afgivet en erklæring som nævnt i samme stykke, skal indeholde en formel attest fra den, der indgiver anmodningen, om, at barnets midler opfylder kriterierne i stk. 2. Den anmodede stat kan kun kræve yderligere beviser for barnets midler, hvis den har begrundet mistanke om, at de fremlagte oplysninger er ukorrekte.

4. Hvis den mest favorable lovhjemlede retshjælp i den anmodede stat med hensyn til anmodninger ifølge dette kapitel vedrørende en forælders underholdspligt over for et barn er mere favorabel end den retshjælp, der er nævnt i stk. 1-3, ydes den mest favorable retshjælp.

Artikel 17

Anmodninger, der ikke er omfattet af artikel 15 og 16

For alle anmodninger i henhold til denne konvention, bortset fra anmodninger efter artikel 15 og 16, gælder følgende:

- retten til gratis retshjælp kan underkastes en vurdering af de økonomiske midler og en vurdering af sagens realitet
- en part, som i afgørelsesstaten er indrømmet gratis retshjælp, skal i forbindelse med en eventuel anerkendelses- eller fuldbyrdelsesprocedure mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang som lovhjemlet i den anmodede stat under de samme omstændigheder.

KAPITEL IV

RESTRIKTIONER FOR INDBRINGELSE AF SAGER

Artikel 18

Begrænsning af sagsanlæg

1. Når en afgørelse er truffet i en kontraherende stat, hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted, kan den bidragspligtige ikke anlægge sag med henblik på en ny eller ændret afgørelse i en anden kontraherende stat, så længe den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, hvor afgørelsen er truffet.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

- hvis parterne skriftligt har aftalt, at anden kontraherende stat har kompetence, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt for børn
- hvis den bidragsberettigede anerkender denne anden stats kompetence enten udtrykkeligt eller ved, ved først givne lejlighed, at tage stilling til sagens realiteter uden at bestride kompetencen
- hvis den kompetente myndighed i afgørelsesstaten ikke kan eller nægter at erklære sig kompetent til at ændre afgørelsen eller træffe en ny afgørelse, eller
- hvis den afgørelse, der er truffet i afgørelsesstaten, ikke kan anerkendes eller erklæres for eksigibel i den kontraherende stat, hvor der påtænkes anlagt sag med henblik på at få truffet en ny eller ændret afgørelse.

KAPITEL V

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 19

Kapitlets anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på afgørelser truffet af en juridisk eller en administrativ myndighed vedrørende underholdspligt. Begrebet »afgørelse« omfatter også et forlig eller en aftale indgået for eller godkendt af en sådan myndighed. En afgørelse kan omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af restancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft, samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.

2. Hvis en afgørelse ikke udelukkende vedrører underholdspligt, begrænses virkningen af dette kapitel til de dele af afgørelsen, der vedrører underholdspligt.

3. Med henblik på stk. 1 forstås ved »administrativ myndighed« et offentligt organ, hvis afgørelser ifølge den pågældende stats lovgivning:

- a) kan gøres til genstand for appel eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed, og
- b) har samme retskraft og -virkning som en afgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

4. Dette kapitel finder også anvendelse på aftaler om underholdsbidrag i medfør af artikel 30.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der indgives direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat, jf. artikel 37.

Artikel 20

Grundlag for anerkendelses- og fuldbyrdelse

1. En afgørelse, som træffes i en kontraherende stat (»afgørelsesstaten«), skal anerkendes og fuldbyrdes i andre kontraherende stater, hvis:

- a) sagsøgte havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt
- b) sagsøgte har anerkendt kompetence enten udtrykkeligt eller ved at tage stilling til sagens realiteter uden at bestride kompetencen ved først givne lejlighed
- c) den bidragsberettigede havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt
- d) det barn, der er tilkendt underholdsbidrag, havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da sagen blev anlagt, forudsat at sagsøgte har boet sammen med barnet i denne stat eller har haft bopæl i denne stat og sørget for barnets underhold der
- e) parterne har indgået en skriftlig aftale om kompetence, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt over for børn, eller
- f) afgørelsen er truffet af en myndighed, der udøver kompetence i en sag om retlig status eller forældresansvar, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

2. En kontraherende stat kan tage forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), jf. artikel 62.

3. En kontraherende stat, der tager forbehold ifølge stk. 2, skal anerkende og fuldbyrde en afgørelse, hvis statens lovgivning under lignende forhold giver eller ville have givet dens myndigheder kompetence til at træffe en sådan afgørelse.

4. En kontraherende stat skal, hvis anerkendelse af en afgørelse ikke er mulig på grund af et forbehold ifølge stk. 2, og

hvis den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted i denne stat, træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse til gavn for den bidragsberettigede. Ovenstående sætning finder ikke anvendelse på direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 19, stk. 5, eller krav om underhold som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b).

5. En afgørelse til fordel for et barn under 18 år, der ikke kan anerkendes udelukkende på grund af et forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), skal give barnet ret til underhold i den anmodede stat.

6. En afgørelse anerkendes kun, hvis den har retskraft i afgørelsesstaten, og den fuldbyrdes kun, hvis den er eksigibel i afgørelsesstaten.

Artikel 21

Udskillelse og delvis anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hvis den anmodede stat ikke kan anerkende eller fuldbyrde hele afgørelsen, skal den anerkende eller fuldbyrde de dele af afgørelsen, der kan anerkendes eller fuldbyrdes.

2. Der kan altid anmodes om delvis anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse.

Artikel 22

Grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse

Anerkendelse og fuldbyrdelse kan nægtes, hvis:

- a) anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (»ordre public«) i den anmodede stat
- b) afgørelsen er opnået ved processuelt bedrageri
- c) der verserer en sag mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag ved en myndighed i den anmodede stat, og denne sag blev indledt først
- d) afgørelsen er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder betingelserne anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat
- e) i en sag, hvor sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under sagen i afgørelsesstaten:
 - i) når lovgivningen i afgørelsesstaten foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om sagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet og ikke har haft mulighed for at udtale sig, eller
 - ii) når loven i afgørelsesstaten ikke foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om sagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og ikke har haft mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold, eller

f) afgørelsen er truffet i modstrid med artikel 18.

Artikel 23

Procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention reguleres procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af loven i den anmodede stat.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via centralmyndighederne i overensstemmelse med kapitel III, skal centralmyndigheden straks:

- a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som uden ophør erklærer afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse, eller
- b) selv træffer sådanne foranstaltninger, hvis myndigheden har kompetence hertil.

3. Hvis anmodningen indgives direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, erklærer denne myndighed uden ophør afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse.

4. En erklæring eller registrering kan kun afvises af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra a). På dette tidspunkt kan hverken den, der indgiver anmodningen, eller sagsøgte gøre indsigelser.

5. Den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte skal straks underrettes om en erklæring eller registrering i medfør af stk. 2 og 3, eller en nægtelse i medfør af stk. 4, og har mulighed for fremsætte indsigelser mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold.

6. En indsigelse eller appel skal fremsættes inden 30 dage efter underretning ifølge stk. 5. Hvis den anfægtende part ikke har bopæl i den kontraherende stat, hvor erklæringen eller registreringen er foretaget eller nægtet, skal indsigelse eller appel fremsættes inden 60 dage efter underretning.

7. En indsigelse eller appel kan udelukkende baseres på følgende:

- a) de grunde til at nægte anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22
- b) grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20
- c) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der er fremsendt i medfør af artikel 25, stk. 1, litra a), b) eller d), eller stk. 3, litra b).

8. Sagsøgtens indsigelse eller appel kan også baseres på indfrielse af gælden, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

9. Den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte underrettes straks om den afgørelse, der træffes som følge af indsigelsen eller appellen.

10. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver yderligere mulighed for appel, må det ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

11. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, herunder afgørelser vedrørende en appel, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 24

Alternativ procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Uanset artikel 23, stk. 2-11, kan en stat i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den vil anvende proceduren for anerkendelse og håndhævelse som fastsat i denne artikel.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via centralmyndighederne i overensstemmelse med kapitel III, skal den anmodede centralmyndighed straks:

- a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som træffer afgørelse om anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse, eller
- b) selv træffe en sådan afgørelse, hvis myndigheden har kompetence hertil.

3. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse, når sagsøgte uden ophør er blevet behørigt underrettet om sagen, og begge parter har haft en rimelig mulighed for at udtale sig.

4. Den kompetente myndighed kan på eget initiativ tage de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22, litra a), c) og d), op til fornyet vurdering. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i artikel 20, 22 og 23, stk. 7, litra c), hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om disse grunde som følge af dokumenter fremlagt i overensstemmelse med artikel 25.

5. Nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse kan også begrundes med indfrielse af gælden, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

6. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver mulighed for appel, må det ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

7. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, herunder afgørelser vedrørende en appel, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 25

Dokumenter

1. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 23 eller artikel 24 skal ledsages af følgende:

- a) afgørelsens fulde tekst
- b) et dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav

- c) hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse eller påklage afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold
- d) hvor nødvendigt et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf
- e) hvor nødvendigt et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage de nødvendige beregninger, hvis afgørelsen foreskriver automatisk indeksning
- f) hvor nødvendigt et dokument, der angiver, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten.

2. Efter en indsigelse eller appel i medfør af artikel 23, stk. 7, litra c), eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den anmodede stat fremlægges der straks en fuldstændig kopi af det omhandlede dokument bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten:

- a) af centralmyndigheden i den anmodende stat, hvis anmodningen er indgivet i overensstemmelse med kapitel III
- b) af den, der indgiver anmodningen, hvis anmodningen er indgivet direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat.

3. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 57 præcisere:

- a) at anmodningen skal ledsages af en fuldstændig kopi af afgørelsen bekræftet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten
- b) omstændigheder, under hvilke den i stedet for afgørelsens fulde tekst vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen udarbejdet af den kompetente myndighed i afgørelsesstaten i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort, eller
- c) at den ikke kræver et dokument, der erklærer, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt.

Artikel 26

Procedure for en anmodning om anerkendelse

Dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten.

Artikel 27

Fastlæggelse af de faktiske omstændigheder

De kompetente myndigheder i den anmodede stat er bundet af de faktiske omstændigheder, hvorpå myndigheden i afgørelsesstaten støttede sin kompetence.

Artikel 28

Ingen prøvelse med hensyn til sagens realitet

De kompetente myndigheder i den anmodede stat må ikke foretage prøvelse af sagens realitet.

Artikel 29

Intet krav om fysisk tilstedeværelse for barnet eller den, der indgiver anmodningen

Fysisk tilstedeværelse for barnet eller den, der indgiver anmodningen, er ikke påkrævet i sager, der indledes i den anmodede stat i henhold til dette kapitel.

Artikel 30

Aftaler om underholdsbidrag

1. En aftale om underholdsbidrag indgået i en kontraherende stat skal kunne anerkendes og fuldbyrdes som en afgørelse i henhold til dette kapitel, forudsat at den er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten.

2. Med henblik på artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a), omfatter begrebet »afgørelse« en aftale om underholdsbidrag.

3. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse skal ledsages af følgende:

- a) den fulde tekst af aftalen om underholdsbidrag, og
- b) et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten.

4. Anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag kan nægtes, hvis:

- a) anerkendelse og fuldbyrdelse er åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper i den anmodede stat
- b) aftalen om underholdsbidrag er opnået ved svig eller forfalskning
- c) aftalen om underholdsbidrag er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder med undtagelse af artikel 20, 22, 23, stk. 7, og artikel 25, stk. 1 og 3, alt andet lige anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, dog således at:

- a) en erklæring eller registrering i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2 og 3, kun kan afvises af de grunde, der er nævnt i stk. 4, litra a)
- b) en indsigelse eller appel som nævnt i artikel 23, stk. 6, udelukkende kan baseres på følgende:
- i) de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4

- ii) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der fremlægges i medfør af stk. 3
- c) hvad angår proceduren efter artikel 24, stk. 4, kan den kompetente myndighed på eget initiativ tage den grund til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4, litra a), i denne artikel, op til fornyet behandling. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i stk. 4 i denne artikel, samt ægtheden eller integriteten af dokumenter fremlagt i overensstemmelse med stk. 3, hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om de påberåbte grunde som følge af disse dokumenter.

6. En sag om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udsættes, hvis en indsigelse vedrørende aftalen behandles af en kompetent myndighed i en kontraherende stat.

7. En stat kan i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udelukkende kan indgives via centralmyndighederne.

8. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til ikke at anerkende og fuldbyrde en aftale om underholdsbidrag.

Artikel 31

Afgørelser, der kommer i stand som en kombination af foreløbige og stadfæstende foranstaltninger

Når en afgørelse kommer i stand som en kombination af en foreløbig foranstaltning truffet i en stat og en foranstaltning truffet af en myndighed i en anden stat, der stadfæster den foreløbige foranstaltning (»den stadfæstende stat«):

- vil begge stater med henblik på dette kapitel blive anset for at være afgørelsesstat
- vil kravene i artikel 22, litra e), blive anset for opfyldt, hvis sagsøgte har fået behørigt kendskab til procedurene i den stadfæstende stat og mulighed for at gøre indsigelse mod stadfæstelse af den foreløbige foranstaltning
- vil kravet i artikel 20, stk. 6, om at en afgørelse skal være eksigibel i afgørelsesstaten, blive anset for at være opfyldt, hvis afgørelsen er eksigibel i den stadfæstende stat, og
- vil artikel 18 ikke være til hinder for, at der indledes sager om ændring af afgørelsen i de pågældende stater.

KAPITEL VI

FULDBYRDELSE I DEN ANMODEDE STAT

Artikel 32

Fuldbyrdelse i henhold til national ret

- Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med loven i den anmodede stat.
- Fuldbyrdelse skal ske omgående.
- Hvis anmodningen indgives via centralmyndighederne, og afgørelsen er erklæret eksigibel eller er registreret med henblik på fuldbyrdelse ifølge kapitel V, gennemføres fuldbyrdelsen, uden at den, der indgiver anmodningen, skal foretage sig yderligere.

4. Hvad angår varigheden af underholdspligten, finder de regler, der gælder i afgørelsesstaten, anvendelse.

5. En eventuel forældelsesfrist for fuldbyrdelse af restancer fastsættes enten efter loven i afgørelsesstaten eller loven i den anmodede stat, afhængig af hvilken lov der foreskriver den længste forældelsesfrist.

Artikel 33

Ikke-diskrimination

For sager, der er omfattet af denne konvention, tilbyder den anmodede stat fuldbyrdelsesmetoder, der mindst svarer til de metoder, der gælder for nationale sager.

Artikel 34

Fuldbyrdelsesforanstaltninger

1. De kontraherende stater sørger for, at deres nationale ret indeholder effektive foranstaltninger til at fuldbyrde afgørelser, der er omfattet af denne konvention.

2. Sådanne foranstaltninger kan omfatte:

- lønindeholdelse
- udlæg i bankindeståender og andre kilder
- fradrag i sociale ydelser
- pantsætning eller tvangssalg af fast ejendom
- tilbageholdelse af overskydende skat
- indeholdelse af eller udlæg i pensionsydelser
- indberetning til kreditbureauer
- nægtelse, suspension eller inddragelse af forskellige tilladelser (f.eks. kørekort)
- brug af mægling, forlig eller lignende fremgangsmåder for at nå frem til frivillig efterlevelse.

Artikel 35

Overførsel af pengemidler

1. De kontraherende stater opfordres til, bl.a. gennem internationale aftaler, at fremme brugen af de mest omkostnings-effektive og praktiske metoder til overførsel af pengemidler i form af underholdsbidrag.

2. En kontraherende stat, ifølge hvis lov overførslen af pengemidler er begrænset, skal give højeste prioritet til overførsel af pengemidler i medfør af denne konvention.

KAPITEL VII

OFFENTLIGE ORGANER

Artikel 36

Offentlige organer i rollen som den, der indgiver anmodningen

1. I forbindelse med anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der henhører under artikel 20, stk. 4, omfatter »den bidragsberettigede« offentlige organer, som handler på vegne af en person,

der er berettiget til underholdsbidrag, eller et organ, der er berettiget til godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag.

2. Et offentligt organs ret til at handle på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller til at anmode om godtgørelse af ydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag, er undergivet den lov, der gælder for det pågældende organ.

3. Et offentligt organ kan anmode om anerkendelse eller kræve fuldbyrdelse af:

- a) en afgørelse, der er truffet over for en bidragspligtig efter anmodning fra et offentligt organ, som kræver godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag
- b) en afgørelse, der er truffet mellem en bidragsberettiget og en bidragspligtig, i det omfang der er udbetalt ydelser til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag.

4. Det offentlige organ, der anmoder om anerkendelse eller kræver fuldbyrdelse af en afgørelse, skal på anmodning forelægge alle de dokumenter, der er nødvendige for at fastslå dets rettigheder i henhold til stk. 2 og for at godtgøre, at ydelserne er blevet udbetalt til den bidragsberettigede.

KAPITEL VIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Anmodninger fremsat direkte til de kompetente myndigheder

1. Konventionen udelukker ikke anvendelse af procedurer, der ifølge national ret i en kontraherende stat giver en person (den, der indgiver anmodningen) mulighed for direkte at henvende sig til en kompetent myndighed i den pågældende stat i et anliggende, der er omfattet af denne konvention, for at få truffet eller ændret en afgørelse om underholdsbidrag, jf. dog artikel 18.

2. Artikel 14, stk. 5, og artikel 17, litra b), og bestemmelserne i kapitel V, VI, VII og dette kapitel, bortset fra artikel 40, stk. 2, artikel 42, artikel 43, stk. 3, artikel 44, stk. 3, artikel 45 og 55, finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der fremsættes direkte til en kompetent myndighed i en kontraherende stat.

3. Med henblik på stk. 2 finder artikel 2, stk. 1, litra a), anvendelse på en afgørelse om underholdsbidrag til en sårbar person over den alder, der er anført i nævnte litra, når en sådan afgørelse er truffet, før personen nåede denne alder og tilkendte personen underholdsbidrag ud over denne alder på grund af svækkelsen.

Artikel 38

Beskyttelse af personoplysninger

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet.

Artikel 39

Fortrolighed

Myndigheder, der behandler oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til loven i den pågældende myndigheds stat.

Artikel 40

Ikke-offentliggørelse af oplysninger

1. En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

2. En vurdering herom foretaget af en centralmyndighed skal andre centralmyndigheder tage hensyn til, navnlig i sager om vold i familieforhold.

3. Denne artikel hindrer på ingen måde, at der indsamles og videregives oplysninger af og mellem myndigheder, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne ifølge konventionen.

Artikel 41

Ingen legalisering

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet i forbindelse med denne konvention.

Artikel 42

Fuldmagt

Centralmyndigheden i den anmodede stat kan kun kræve fuldmagt fra den, der indgiver anmodningen, hvis den handler på vedkommendes vegne i retssager eller i sager indbragt for andre myndigheder eller med henblik på at udpege en repræsentant i den henseende.

Artikel 43

Inddrivelse af omkostninger

1. Inddrivelse af omkostninger, der opstår ved anvendelsen af denne konvention, har ikke forrang for inddrivelse af underholdsbidrag.

2. En stat kan inddrive omkostningerne fra en tabende part.

3. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), om inddrivelse af omkostninger fra en tabende part, jf. stk. 2, omfatter begrebet »bidragsberettiget« i artikel 10, stk. 1, en stat.

4. Denne artikel anvendes med forbehold af artikel 8.

Artikel 44

Sprogkrav

1. Anmodninger og tilknyttede dokumenter skal indgives på originalsproget og skal ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet sprog, som den anmodede stat har erklæret at ville acceptere, jf. artikel 63, medmindre den kompetente myndighed i den pågældende stat giver dispensation for oversættelse.

2. En kontraherende stat, der har mere end et officielt sprog, og som på grund af national ret ikke på hele sit territorium kan acceptere dokumenter på et af disse sprog, angiver i en erklæring ifølge artikel 63, på hvilket sprog sådanne dokumenter eller oversættelser deraf skal affattes med henblik på indgivelse i de nævnte geografiske områder.

3. Medmindre centralmyndighederne har indgået anden aftale, skal alle meddelelser mellem disse myndigheder ske på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. En kontraherende stat kan imidlertid i overensstemmelse med artikel 62 tage forbehold, hvad angår brug af engelsk eller fransk.

Artikel 45

Oversættelsesressourcer og -omkostninger

1. I forbindelse med anmodninger efter kapitel III kan centralmyndighederne i en individuel sag eller generelt aftale, at oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog kan foretages i den anmodede stat fra originalsproget eller fra et andet aftalt sprog. Hvis der ikke er indgået en aftale, og det ikke er muligt for den anmodende centralmyndighed at opfylde kravene i artikel 44, stk. 1 og 2, kan anmodningen og tilknyttede dokumenter fremsendes med oversættelse til engelsk eller fransk med henblik på yderligere oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog.

2. Omkostningerne ved oversættelse af anmodningen som nævnt i stk. 1 bæres af den anmodende stat, medmindre andet er aftalt med centralmyndighederne i de berørte stater.

3. Uanset artikel 8 kan den anmodende centralmyndighed pålægge den, der indgiver anmodningen, at betale for oversættelse af en anmodning og tilknyttede dokumenter, medmindre disse omkostninger kan dækkes af statens retshjælpssystem.

Artikel 46

Stater med flere retssystemer — fortolkning

1. For så vidt angår en stat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

- a) skal enhver henvisning til en stats lovgivning eller procedurer forstås som en henvisning til den lovgivning eller de procedurer, der gælder for den pågældende territoriale enhed
- b) skal enhver henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i den pågældende territoriale enhed
- c) skal enhver henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i den pågældende territoriale enhed
- d) skal enhver henvisning til de kompetente myndigheder, offentlige organer eller andre organer i en stat, bortset fra centralmyndighederne, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til de myndigheder eller organer, der er bemyndiget til at handle i den pågældende territoriale enhed

e) skal enhver henvisning til bopæl eller sædvanligt opholdssted i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til bopæl eller sædvanligt opholdssted i den pågældende territoriale enhed

f) skal enhver henvisning til det sted, hvor aktiver befinder sig, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til det sted, hvor aktiver befinder sig i den pågældende territoriale enhed

g) skal enhver henvisning til en gældende gensidig aftale i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en gældende gensidig aftale i den pågældende territoriale enhed

h) skal enhver henvisning til gratis retshjælp i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til gratis retshjælp i den pågældende territoriale enhed

i) skal enhver henvisning til en aftale om underholdsbidrag i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en aftale om underholdsbidrag i den pågældende territoriale enhed

j) skal enhver henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af den pågældende territoriale enhed.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 47

Stater med flere retssystemer — materielle regler

1. En kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anvende denne konvention i tilfælde, der udelukkende vedrører disse forskellige territoriale enheder.

2. En kompetent myndighed i en territorial enhed i en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse fra en anden kontraherende stat, blot fordi afgørelsen i henhold til denne konvention er blevet anerkendt eller fuldbyrdet i en anden territorial enhed i samme kontraherende stat.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 48

Koordinering med tidligere Haagerkonventioner om underholdsbidrag

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention i henhold til artikel 56, stk. 2, Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, og Haagerkonventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn, i det omfang anvendelsesområdet for disse konventioner mellem disse stater er sammenfaldende med denne konventions anvendelsesområde.

Artikel 49

Koordinering med New York-konventionen af 1956

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention De Forenede Nationers konvention af 20. juni 1956 om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet, i det omfang anvendelsesområdet for konventionen mellem disse stater er sammenfaldende med denne konventions anvendelsesområde.

Artikel 50

Forholdet til tidligere Haagerkonventioner om forkyndelse af dokumenter og bevisoptagelse

Denne konvention berører ikke Haagerkonventionen af 1. marts 1954 om civilprocessen, Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål og Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål.

Artikel 51

Koordination af instrumenter og supplerende aftaler

1. Denne konvention berører ikke andre internationale instrumenter, som de kontraherende stater er parter i, og som omfatter bestemmelser vedrørende anliggender, der er reguleret af denne konvention.

2. Enhver kontraherende stat kan med en eller flere kontraherende stater indgå aftaler, der indeholder bestemmelser om anliggender, der er reguleret af denne konvention, med henblik på at forbedre anvendelsen af konventionen mellem dem, forudsat at sådanne aftaler er i overensstemmelse med konventionens formål og hensigt og ikke påvirker anvendelsen af konventionen i forholdet mellem disse stater og andre kontraherende stater. De stater, der har indgået en sådan aftale, skal fremsende en kopi til depositaren for denne konvention.

3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på gensidige aftaler og på ensartede lovgivninger baseret på særlig tilknytning mellem de berørte stater.

4. Denne konvention indskrænker ikke anvendelsen af instrumenter i en regional organisation for økonomisk integration, der er part i denne konvention, som er vedtaget efter indgåelsen af denne konvention, og som vedrører anliggender, der er reguleret af denne konvention, forudsat at sådanne instrumenter i forholdet mellem medlemsstaterne af den regionale organisation for økonomisk integration og andre kontraherende stater ikke berører anvendelsen af konventionen. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem medlemsstater af en regional organisation for økonomisk integration, påvirker konventionen ikke anvendelsen af de gældende regler i en regional organisation for økonomisk integration, uanset om de er vedtaget før eller efter indgåelsen af konventionen.

Artikel 52

Mest effektive regel

1. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en aftale, en ordning eller et internationalt instrument, der er i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat, eller en gensidig aftale i kraft i den anmodede stat, der indeholder:

- a) bredere grundlag for anerkendelse af bidragsafgørelser, dog med forbehold af konventionens artikel 22, litra f)
- b) forenklede og hurtigere procedurer for behandlingen af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser
- c) gunstigere retshjælp end foreskrevet i artikel 14-17, eller
- d) procedurer, der giver den, der indgiver anmodningen, fra en anmodende stat mulighed for at indgive en anmodning direkte til centralmyndigheden i den anmodede stat.

2. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en gældende lov i den anmodede stat, der indeholder mere effektive regler end de regler, der er nævnt i stk. 1, litra a) til c). Hvad angår forenklede og hurtigere procedurer som nævnt i stk. 1, litra b), skal disse være forenelige med den beskyttelse, der ydes parterne ifølge artikel 23 og 24, navnlig hvad angår parternes ret til at blive behørigt underrettet om sager og få en rimelig mulighed for at udtale sig, og hvad angår virkningen af en eventuel indsigelse eller appel.

Artikel 53

Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse af den.

Artikel 54

Undersøgelse af konventionens anvendelse i praksis

1. Generalsekretæren for Haagerkonferencen om international privatret indkalder jævnligt et særligt udvalg, der skal undersøge konventionens anvendelse i praksis og fremme udviklingen af god praksis i henhold til konventionen.

2. Med henblik på en sådan undersøgelse samarbejder de kontraherende stater med Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret om indsamling af oplysninger herunder statistik og retspraksis om, hvordan konventionen virker i praksis.

Artikel 55

Ændring af formularer

1. De formularer, der er vedlagt som bilag til denne konvention, kan ændres ved afgørelse truffet af et særligt udvalg indkaldt af generalsekretæren for Haagerkonferencen om International Privatret, som alle kontraherende stater og alle medlemmer inviteres til. Meddelelse om forslaget til ændring af formularerne skal fremgå af mødets dagsorden.

2. Ændringer, der vedtages af de kontraherende stater, der deltager i det særlige udvalg, træder i kraft for alle kontraherende stater den første dag i den syvende kalendermåned efter den dato, hvor depositaren har fremsendt disse til alle kontraherende stater.

3. I det tidsrum, der er nævnt i stk. 2, kan enhver kontraherende stat ved skriftlig underretning til depositaren tage forbehold over for ændringen, jf. artikel 62. En stat, der tager et sådant forbehold, skal, indtil forbeholdet trækkes tilbage, behandles som en stat, der ikke er part i denne konvention, hvad angår den omhandlede ændring.

Artikel 56

Overgangsforanstaltninger

1. Denne konvention finder anvendelse på:

- a) en anmodning i medfør af artikel 7 eller en anmodning i medfør af kapitel III, der modtages af centralmyndigheden i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat
- b) en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der modtages af den kompetente myndighed i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem afgørelsesstaten og den anmodede stat.

2. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kontraherende stater i denne konvention, som også er parter i en af de Haagerkonventioner om underholdsbidrag, der er nævnt i artikel 48, gælder det, at hvis betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge denne konvention forhindrer anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i afgørelsesstaten, før denne konvention trådte i kraft i den pågældende stat, og afgørelsen ellers ville blive anerkendt og fuldbyrdet i medfør af den konvention, der var i kraft, da afgørelsen blev truffet, finder betingelserne i sidstnævnte konvention anvendelse.

3. Den anmodede stat er ifølge denne konvention ikke forpligtet til at fuldbyrde en afgørelse eller en aftale om underholdsbidrag, i det omfang der er tale om betalinger, der forfalder, før konventionen trådte i kraft mellem afgørelsesstaten og den anmodede stat, bortset fra underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år.

Artikel 57

Oplysninger om love, procedurer og tjenester

1. En kontraherende stat skal i forbindelse med deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller ved fremsættelse af en erklæring, jf. artikel 61 i konventionen, fremlægge følgende for Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret:

- a) en beskrivelse af de nationale love og procedurer vedrørende underholdspligt
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, den vil iværksætte for at opfylde forpligtelserne i artikel 6

c) en beskrivelse af, hvordan den vil sikre en person, der indgiver en anmodning faktisk adgang til procedurer, jf. artikel 14

d) en beskrivelse af de nationale fuldbyrdelsesregler og -procedurer, herunder oplysninger om eventuelle begrænsninger af fuldbyrdelsen, navnlig bestemmelser om beskyttelse af den bidragspligtige og forældelsesfrister

e) eventuelle præciseringer som omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), og artikel 25, stk. 3.

2. De kontraherende stater kan ved opfyldelsen af deres forpligtelser efter stk. 1 bruge en landeprofilformular, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort.

3. De kontraherende stater skal holde oplysningerne ajour.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 58

Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse

1. Konventionen er åben for undertegnelse for de stater, der var medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt for hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

2. Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes Udenrigsministerium, der er konventionens depositar.

3. Enhver anden stat eller organisation for regional økonomisk integration kan tiltræde konventionen efter dens ikrafttræden i henhold til artikel 60, stk. 1.

4. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos depositaren.

5. Tiltrædelse får alene virkning for forholdet mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har gjort indsigelse mod denne stats tiltrædelse inden for 12 måneder efter datoen for den i artikel 65 omhandlede meddelelse. En sådan indsigelse kan ligeledes fremsættes af enhver stat i forbindelse med ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen efter tiltrædelse. Sådanne indsigelser skal meddeles til depositaren.

Artikel 59

Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, der udelukkende består af suveræne stater, og som har kompetence på alle eller nogle af de områder, som konventionen regulerer, kan ligeledes undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen. Organisationen for regional økonomisk integration har i så fald de samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang den pågældende organisation har kompetence på de områder, der reguleres af konventionen.

2. Organisationen for regional økonomisk integration giver på tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen depositaren skriftlig meddelelse om de sagsområder, der er omfattet af konventionen, og for hvilke organisationen har fået overdraget kompetence fra dens medlemsstater. Organisationen skal straks give depositaren skriftlig meddelelse om eventuelle ændringer af dens kompetence i forhold til dens seneste meddelelse i henhold til dette stykke.

3. På tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen kan en organisation for regional økonomisk integration i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den har kompetence på alle de sagsområder, som denne konvention regulerer, og at de medlemsstater, der har overført kompetence til den pågældende organisation for regional økonomisk integration, hvad angår de omhandlede sagsområder, vil være bundet af konventionen i kraft af organisationens undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

4. For så vidt angår ikrafttrædelsen af denne konvention vil instrumenter, der er deponeret af en organisation for regional økonomisk integration, ikke tælle med, medmindre organisationen for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 3.

5. Enhver henvisning i denne konvention til en »kontraherende stat« eller »stat« betragtes ligeledes, hvor det er relevant, som en henvisning til en organisation for regional økonomisk integration, der er part i konventionen. Hvis en organisation for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 3, betragtes enhver henvisning i denne konvention til en »kontraherende stat« eller »stat« ligeledes, hvor det er relevant, som en henvisning til de relevante medlemsstater af organisationen.

Artikel 60

Ikrafttræden

1. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af det andet ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument som omhandlet i artikel 58.

2. Derefter træder konventionen i kraft:

- a) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 59, stk. 1, der ratificerer, accepterer eller godkender den på et senere tidspunkt, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af dens ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument
- b) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 58, stk. 3, dagen efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gøres indsigelser i overensstemmelse med artikel 58, stk. 5
- c) for en territorial enhed, for hvilken konventionen finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 61, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den i nævnte artikel omhandlede meddelelse.

Artikel 61

Erklæringer vedrørende forskellige retssystemer

1. En stat, der består af to eller flere territoriale enheder, hvor forskellige retssystemer finder anvendelse vedrørende anliggender, der er omfattet af denne konvention, kan ved undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at konventionen skal finde anvendelse i samtlige dens territoriale enheder eller kun i en eller flere af disse, og den kan til enhver tid ændre denne erklæring ved at afgive en ny.

2. En sådan erklæring meddeles depositaren og de skal udtrykkeligt angive i hvilke territoriale enheder, konventionen finder anvendelse.

3. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til denne artikel, finder konventionen anvendelse i alle den pågældende stats territoriale enheder.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 62

Forbehold

1. Enhver kontraherende stat kan senest på tidspunktet for ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, eller når der afgives en erklæring i medfør af artikel 61, tage et eller flere forbehold som nævnt i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3. Der kan ikke tages andre forbehold.

2. Enhver stat kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et forbehold, den har taget. Tilbagekaldelsen meddeles depositaren.

3. Forbeholdet ophører med at have virkning den første dag i den tredje kalendermåned efter meddelelsen som nævnt i stk. 2.

4. Bortset fra forbehold efter artikel 2, stk. 2, har forbehold efter denne artikel ingen gensidig virkning.

Artikel 63

Erklæringer

1. Erklæringer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, kan afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter, og kan når som helst ændres eller tilbagekaldes.

2. Erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser skal meddeles depositaren.

3. En erklæring, der afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, får virkning samtidig med, at konventionen træder i kraft for den pågældende stat.

4. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og en eventuel ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

*Artikel 64***Opsigelse**

1. En kontraherende part i konventionen, kan opsigse denne ved en skriftlig meddelelse til depositaren. Opsigelsen kan begrænses til visse territoriale enheder i en stat med forskellige retssystemer, som konventionen finder anvendelse i.

2. Opsigelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tolv måneder efter den dato, hvor depositaren modtog meddelelse herom. Hvis der i meddelelsen er angivet en længere opsigelsesperiode, får opsigelsen virkning ved udløbet af denne pågældende længere periode fra den dag, hvor depositaren modtog meddelelse herom.

*Artikel 65***Underretning**

Depositaren underretter de stater, der er medlem af Haagerkonferencen om International Privatret, de øvrige stater og organisationer for regional økonomisk integration, som har undertegnet, ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt konventionen i overensstemmelse med artikel 58 og 59, om følgende:

- a) undertegnelser, ratifikationer, accepter og godkendelser som omhandlet i artikel 58 og 59
- b) tiltrædelser og indsigelser mod tiltrædelser som omhandlet i artikel 58, stk. 3 og 5, og artikel 59

c) tidspunktet for konventionens ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 60

d) de i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, omhandlede erklæringer

e) de i artikel 51, stk. 2, omhandlede aftaler

f) de i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3, om handlede forbehold og tilbagekaldelser som omhandlet i artikel 62, stk. 2

g) opsigelser som omhandlet i artikel 64.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag, den 23. november 2007, på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i et eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de stater, som var medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt til hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

BILAG 1

Fremsendelsesformular ifølge artikel 12, stk. 2

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en centralmyndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodende centralmyndighed

- a. Adresse
- b. Telefonnummer
- c. Faxnummer
- d. E-mail
- e. Referencenummer

2. Kontaktperson i den anmodende stat

- a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
- b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
- e. Sprog

3. Anmodet centralmyndighed:

Adresse:

4. Oplysninger om den, der indgiver anmodningen:

- a. Efternavn(e):
- b. Fornavn(e):
- c. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

eller

- a. Navn på det offentlige organ:

5. Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

- a. Samme person som den, der indgiver anmodningen, jf. punkt 4
- b. i. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)
- ii. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)
- iii. Efternavn(e):
Fornavn(e):
Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

6. Oplysninger om den bidragspligtige ⁽¹⁾

- a. Samme person som den, der indgiver anmodningen, jf. punkt 4

⁽¹⁾ Ifølge konventionens artikel 3, forstås ved »bidragspligtig« enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag.

b. Efternavn(e):

c. Fornavn(e):

d. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

7. Denne fremsendelsesformular vedrører og ledsages af en anmodning i medfør af:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

8. Følgende dokumenter vedlægges anmodningen:

a. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra a), og:

I overensstemmelse med artikel 25:

- Afgørelsens fulde tekst (artikel 25, stk. 1, litra a))
- Sammendrag eller uddrag af afgørelsen, der er udarbejdet af afgørelsesstatens kompetente myndighed (artikel 25, stk. 3, litra b)) (hvis relevant)
- Dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav (artikel 25, stk. 1, litra b)), eller hvis artikel 25, stk. 3, litra c), finder anvendelse
- Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at fremsætte indsigelser mod eller appellere afgørelsen under henvisning til faktiske eller retlige forhold (artikel 25, stk. 1, litra c))
- Hvor nødvendigt, et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf (artikel 25, stk. 1, litra d))
- Hvor nødvendigt, et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage beregninger i forbindelse med en afgørelse om automatisk indeksering (artikel 25, stk. 1, litra e))
- Hvor nødvendigt, et dokument, der angiver, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten (artikel 25, stk. 1, litra f))

I overensstemmelse med artikel 30, stk. 3:

- Den fulde tekst af aftalen om underholdsbidrag (artikel 30, stk. 3, litra a))
- Et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i afgørelsesstaten (artikel 30, stk. 3, litra b))
- Andre dokumenter, der er vedlagt anmodningen (f.eks. et dokument med henblik på artikel 36, stk. 4, hvis det er påkrævet)

.....

b. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), c), d), e) og f), og artikel 10, stk. 2, litra a), b) eller c), følgende supplerende dokumenter (bortset fra fremsendelsesformularen og selve anmodningen) i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3:

- Artikel 10, stk. 1, litra b)

- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Navn:(blokbogstaver)

Dato:(dd/mm/åååå)

Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant

BILAG 2

Formular til anerkendelse af modtagelse ifølge artikel 12, stk. 3

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

En myndighed må ikke offentliggøre eller bekræfte oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en centralmyndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodet centralmyndighed

- a. Adresse
- b. Telefonnummer
- c. Faxnummer
- d. E-mail
- e. Referencenummer

2. Kontaktperson i den anmodede stat

- a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
- b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
- d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
- e. Sprog

3. Anmodende centralmyndighed

Kontaktperson

Adresse

4. Den anmodede centralmyndighed anerkender modtagelse den (dd/mm/åååå) af fremsendelsesformularen fra den anmodende centralmyndighed (referencenummer; dateret (dd/mm/åååå)) vedrørende følgende anmodning i overensstemmelse med:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Efternavn på den eller de, der indgiver anmodningen:

Efternavn(e) for den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag:

.....

Den bidragspligtiges efternavn(e):

5. Indledende skridt foretaget af den anmodede centralmyndighed:

- Anmodningen er fuldstændig og behandles
- Se vedlagte statusrapport for anmodningen
- Statusrapport for anmodningen følger
- Fremsend venligst følgende supplerende oplysninger og/eller dokumentation:

.....

- Den anmodede centralmyndighed afslår at behandle denne anmodning, da det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Begrundelsen herfor:

- fremgår af et vedlagt dokument
- vil fremgå af et efterfølgende dokument

Den anmodede centralmyndighed beder den anmodende centralmyndighed om at oplyse om enhver ændring af status for anmodningen.

Navn:(blokbogstaver)

Dato:(dd/mm/åååå)

Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant
